

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

THA/ J.nr. 2008-4251

Dato: 1. juli 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 17. juni 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 424 (SOU Alm. del) stillet efter ønske fra Tina Petersen (DF).

Spørgsmål nr. 424:

”Ministeren bedes oplyse, om der i forbindelse med et handicappet barns fødsel på et offentligt sygehus eller andet sted - gives besked til bopælskommunens socialforvaltning vedrørende barnets handicap, og om kommunen (den tilknyttede socialrådgiver) derefter tager kontakt til familien for at yde vejledning?”

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse oplyst, at der i sundhedslovgivningen ikke er fastsat særlige regler om sundhedspersoners pligt til at underrette kommunen, når et barn er født med handicap. Det kan dog tilføjes, at Sundhedsstyrelsen har udstedt en vejledning om sundhedspersoners underretningspligt overfor kommunen efter servicelovens regler, vejledning nr. 9350 af 18. april 2006.

I sammenhæng med denne vejledning kan det oplyses, at personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, efter servicelovens § 153 og bekendtgørelse nr. 1336 af 30. november 2007 om underretningspligt overfor kommunen efter lov om social service skal underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til forhold, der giver formodning om, at et barn eller en ung under 18 år har behov for særlig støtte. Denne underretningsbekendtgørelse gælder også personale på sygehuse. Efter bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 2, foreligger underretningspligten bl.a., når der er behov for støtte på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Af samme bestemmelse fremgår det dog også, at underretningspligten indtræder, når der ikke er rimelig mulighed for gennem egen virksomhed i tide at afhjælpe vanskelighederne, herunder gennem rådgivning og vejledning af forældrene og barnet eller den unge samt gennem dialog og samarbejde eventuelt med henblik på inddragelse af kommunen.

Personalet på sygehuset vil derfor kunne undlade at underrette socialforvaltningen, hvis de igennem egen rådgivning og vejledning kan afhjælpe familiens problemer.

Der er således ikke i alle tilfælde pligt til at give besked til bopælskommunen, når der bliver født et barn med nedsat funktionsevne.

I forhold til spørgsmålet om at yde familien vejledning kan generelt oplyses, at efter lov om social service har borgere, der har brug for det, krav på at få rådgivning eller bistand fra kommunen på flere områder. Således:

- Har enhver mulighed for at få gratis rådgivning, jf. lovens § 10,
- Vordende forældre, forældre eller andre, der faktisk sørger for et barn eller en ung, kan få en gratis familieorienteret rådgivning, jf. lovens § 11,
- Personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer kan få tilbud om gratis rådgivning, jf. lovens § 12.

Endelig skal kommunen yde støtte, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, jf. lovens § 52.

I forlængelse heraf kan nævnes, at regeringen for at styrke vejledningsindsatsen overfor familier med børn med funktionsnedsættelse ønsker at fremsætte forslag om, at alle kommuner skal tilbyde familievejledning for familier med et handicappet barn. Familievejlederen skal tilbyde information og vejledning om familiens muligheder for hjælp på tværs af sektorerne. Jeg forventer, at forslaget vil kunne fremsættes i den kommende folketingssamling.

Karen Jespersen

/ Charlotte Aastrup Poole